

Flygtningenævnets baggrundsmateriale

Bilagsnr.:	170
Land:	Algeriet
Kilde:	Landinfo
Titel:	Algerie: Forhold for homofile menn
Udgivet:	4.september 2014
Optaget på baggrundsmaterialet:	20. januar 2015

Respons

Algerie: Forhold for homofile menn

- Lovverk og håndheving
- Holdninger til homoseksualitet og homofili
- Vil homofile utsettes for press om å gifte seg? Hvilke muligheter finnes for homofilt samliv?
- Reaksjoner fra private aktører
- Reaksjoner fra politi og andre myndighetspersoner
- Interesseorganisasjoner og offentlig kjente homofile

Lovverk og håndheving

Seksuelle handlinger med en av samme kjønn er forbudt etter algerisk straffelov, paragraf 333 og 338 (Code pénal 2005). Første ledd av paragraf 333 omhandler uanstendig atferd i det offentlige rom (*outrage public à la pudeur*), uten referanse til en seksuell handling eller til kjønn, med en strafferamme på fengsel fra to måneder til to år, samt bøter fra 500 til 2000 DZD (38-154 NOK). Andre ledd av paragraf 333 presiserer at dersom den uanstendige atferden innebærer en «unaturlig handling mellom to av samme kjønn», heves strafferammen til fengsel fra seks måneder til tre år, samt bøter fra 1000 til 10000 DZD (77-769 NOK). Paragraf 338 presiserer at dersom den ene personen involvert i en homoseksuell handling er under 18 år, er strafferammen for den voksne parten fengsel i opp til tre år og 10000 DZD i bot.¹

Det finnes svært få eksempler på at saker etter paragraf 333 og 338 er behandlet i domstolen. Ifølge U.S. Department of State (2014) var det ingen kjente tilfeller av straffeforfølgelse på dette grunnlaget i 2013. At slike saker sjelden behandles i domstolen, bekreftes også i Gallardo, Castro & Le Gall (2012) og UK Upper Tribunal (2012).

¹ Seksuelle relasjoner med mindreårige er ikke tema i denne responsen, kun frivillige seksuelle handlinger mellom voksne.

Det finnes noen anekdotiske opplysninger om straffeforfølgelse etter straffelovens paragraf 333 og 338 tilbake i tid. I 2008 skal en advokat ha blitt dømt etter paragraf 333, og i 2009 skal to menn ha blitt dømt til seks måneders fengsel i tingretten i Mascara, før interesseorganisasjonen APCS grep inn og fikk dommen opphevet (Africagay 2012).

Interesseorganisasjonen Abu Nawas (u.å.) opplyser at homofile hovedsakelig dømmes etter første ledd av paragraf 333, som dekker forhold som for eksempel påkledning og fremtoning, og ikke nødvendigvis handlinger eller atferd av seksuell karakter. Organisasjonen peker på at lovverket derfor først og fremst rammer «feminine» menn, transpersoner og prostituerte. Organisasjonen presiserer imidlertid ikke omfanget av domstolsbehandling etter denne paragrafen, og dette kommer heller ikke frem i andre kilder.

Det kan likevel ikke utelukkes at personer anholdes og/eller varetektsfengsles av politiet på grunn av sin seksuelle orientering, for eksempel i forbindelse med razziaer og lignende, uten at dette nødvendigvis medfører en formell tiltale og påfølgende domstolsbehandling. Slike anholdelser er ikke nødvendigvis offentlig kjent, og det er derfor vanskelig å finne informasjon om dem.

Daum (2014) og Abu Nawas (u.å.) opplyser at advokater vil vegre seg mot å forsvare en person som stilles for retten for homoseksuelle handlinger, i frykt for egen karriere.

Holdninger til homoseksualitet og homofili

Holdningene til homofili og homoseksualitet er gjennomgående negative i Algerie, og knyttet til forestillinger om perversjon (*shudhudh*), synd (*haram*) og skam (*hshuma*).

I arabiskspråklig presse omtales homofile som oftest som «avvikere» og «seksuelt perverse», og pressen setter gjennomgående likhetstegn mellom homoseksualitet, pedofili og prostitusjon (Abu Nawas u.å.). I franskspråklig presse, for eksempel Algerie-Focus og El Watan, fremstår omtalen av seksuelle minoriteter som mer nøytral (se for eksempel Beya 2013 og Gourlay 2009). Omtalen av homofile i dagligtalen er gjennomgående negativ, nedlatende og vulgær, som for eksempel *atay* (nedlatende ord for (passiv) homofil, tilsvarende fransk «enculé») og *noksh* (pederast, nedlatende ord for homofil med en referanse til pedofili, tilsvarende fransk «pédé»), samt feminine (og dermed latterliggjørende) kallenavn som *halwa* (sukkertøy), *mriwa* (liten jente) og *Atika* (kvinnelig fornavn) (Agsous 2013).

Graden av negative holdninger vil variere etter geografisk og sosialt miljø. Et sakkyndig vitne i en britisk domstol (UK Upper Tribunal 2013) opplyser at holdningene mot homofile er forskjellige i ulike bydeler i Alger. Han viser for eksempel til at holdningene i en bydel som Bab El-Oued, hvor islamistene står sterkt, er mer negative enn i den liberale bydelen Hydra, hvor aksepten for mangfold er høyere, og hvor navngitte utesteder (for eksempel baren Cappucino) er kjente møtesteder for homofile og menn som har sex med menn.

Algerie er et kjønnskonservativt samfunn hvor maskuline og feminine kjønnsroller er klart adskilte og hvor kjønnsrolleoverskridende praksis i liten grad aksepteres. I slike samfunn vil kjønnsstereotype, «maskuline» trekk ved menn gjerne fremheves og tillegges positiv verdi, mens «feminine» trekk ved menn anses som upassende og unormale, noe som også reflekteres i begrepene som brukes til å omtale denne gruppen. Dette innebærer at det særlig er «feminine» menn som utsettes for nedlatende kommentarer og latterliggjøring i det offentlige rom. Dette forklares slik av en av respondentene i rapporten til International HIV/AIDS Alliance (2005, s. 24):

Respons Algerie: Forhold for homofile menn

Alongside the religious comments there are macho comments heard in the street – to show that they are real blokes, even if this sometimes also means showing off about their sexual exploits with other men. The victims of these comments are often the effeminate ones (whether they are sleeping with men or not), homosexuals, homos or transvestites. The media (newspapers, magazines) tend to perpetuate these stereotypes. At best, homosexuals are depicted as clowns who have strayed from the straight and narrow through the influence of so-called Western morals, at worst as monsters symbolizing a threat to the stability of society.

I Algerie er seksuelle relasjoner mellom menn ikke uvanlig (om enn umulig å tallfeste), hverken før eller under ekteskap (Daum 2014; Gourlay 2009). Bakgrunnen for dette er blant annet familiekulturens kontroll av kvinner og deres seksualitet, og at kvinner således ikke er tilgjengelige for ugifte (heterofile) menn. I slike tilfeller er seksuelle relasjoner mellom menn ikke nødvendigvis et uttrykk for legning, men en kontekstavhengig seksuell praksis som samfunnet ser gjennom fingrene med fordi det ikke truer etablerte kjønnsroller og ekteskapet som institusjon.²

Et gjennomgående trekk som trekkes frem i litteraturen rundt homoseksualitet og homofili i Nord-Afrika, er den såkalte «stillhetens lov». Den innebærer at homoseksuelle relasjoner er om ikke godtatt, så aktivt oversett, så lenge de skjer på en diskret måte som ikke utfordrer kjønnsroller og samfunnsmoral (Murray 1997). Seksuelle handlinger mellom menn oppfattes først som virkelig problematisk for omgivelsene dersom en person utfordrer kjønnsrollene slik de forstås av majoriteten av befolkningen, for eksempel gjennom en iøynefallende feminin fremtoning eller et åpenlyst valg av en likekjønnet (seksual)partner. Dette vil for mange algeriere oppfattes som en upassende, og truende, blanding av kjønnsroller, og utfordre heteronormative forestillinger om maskulinitet.³

Vil homofile utsettes for press om å gifte seg? Hvilke muligheter finnes for homofilt samliv?

Ekteskap er en plikt i islam, og ekteskapet er fundamentalt i den arabisk-islamske kulturen. Alle muslimer forventes å gifte seg, og sølibat regnes som uønsket og unormalt. Ekteskapet anses som en rite som markerer overgangen fra et barn til en autonom og uavhengig voksenperson, og en ugift (og barnløs) person vil aldri helt ut oppfattes som en ansvarlig voksenperson, uansett alder. Ekteskapet regnes som så grunnleggende i den arabisk-islamske kulturen at alt som kan rokke ved dets stabilitet regnes som truende.

Gitt ekteskapets fundamentale rolle i den algeriske kulturen, vil alle, direkte eller indirekte, konfronteres med kravet fra familie og nettverk om å gifte seg. Dette kravet gjelder i første

² Daum (2014) viser til at selv om det algeriske samfunnet er sterkt kjønnsdelt, kan kjønnsdelingen paradoksalt nok legge til rette for likekjønnede relasjoner. Det er ifølge Daum helt vanlig at to av samme kjønn sover over hos hverandre, leier rom sammen på hotell eller lignende, og dette vekker i utgangspunktet ingen mistanke hos omgivelsene.

³ Alle utenomekteskapelige seksuelle relasjoner går under begrepet *zina*, og er forbudt i henhold til religiøse normer. Det er derfor vanskelig for alle å ha en seksuell relasjon uten å være gift. For det første gjør trangboddhet og lav toleranse for uttrykk for fysisk tiltrekning i det offentlige rom det vanskelig, rent praktisk sett, å være sammen. For det andre er kravet om ærbarhet og den sosiale kontrollen så sterk i det algeriske samfunnet at seksuelle relasjoner utenfor rammen av et ekteskap er utenkelig, særlig for kvinner.

rekke kvinner, siden handlingsrommet for alternative livsvalg generelt er mindre for kvinner enn for menn, men også menn forventes å gifte seg når de har tilstrekkelige økonomiske ressurser til det.

Samtidig har økende arbeidsledighet og manglende forsørgerevne hos menn ført til at man inngår ekteskap i stadig høyere alder i Algerie, hvor gjennomsnittlig giftealder er 29 år for kvinner og 33 år for menn. Gitt at mange av økonomiske eller andre praktiske årsaker gifter seg sent eller aldri, kan man tenke seg at man som homofil kan bo alene uten å vekke mistanke, i alle fall for en stund. Ifølge Courtray (1998)⁴ vil en enslig mann over en viss alder likevel før eller siden vekke omgivelsenes mistanke, både i familien, i sosialt nettverk og som regel også i jobbsammenheng. Resultatet er at homofile i de fleste tilfeller er tvunget til å skjule sin seksuelle identitet og til å leve et liv preget av diskresjon og hemmelighold (UK Upper Tribunal 2013).

Siden det ikke er mulig for to av samme kjønn å bo sammen offisielt som par, lager enkelte alternative bo-ordninger under påskudd av at det er et praktisk arrangement, mens det i realiteten er et reelt samboerforhold. Det finnes naturlig nok ingen oversikt over omfanget av slike ordninger i Algerie, men det kan virke som at slike fordekte bo-arrangementer først og fremst forekommer i middelklassemiljøer hvor det finnes økonomiske ressurser til at ugifte leier eller eier egen leilighet, noe som er uvanlig i en algerisk kontekst, hvor boligmangelen er akutt. Selv om slike alternative bo-løsninger kan være et reelt alternativ på kort sikt, er det sannsynlig at et par av samme kjønn som lever sammen over tid, vil vekke mistanke etter hvert som tiden går.

I lys av religionens syn på ekteskap som en plikt, må man anta at det ikke er uvanlig at homofile menn gifter seg for å skjule sin legning og slippe unna spørsmål og press fra familie og nettverk. Det at homofile inngår ekteskap er imidlertid ikke *nødvendigvis* et svar på direkte eller indirekte press; gitt ekteskapets fundamentale rolle i det algeriske samfunnet og den respektabiliteten og tyngden ekteskap og barn gir, kan det være fullt mulig å ønske å inngå ekteskap og få barn selv om man har en seksuell preferanse for personer av eget kjønn.

Når ekteskapet er inngått og slektslinja er videreført gjennom barn, først og fremst en sønn, svekkes familiens sosiale kontroll, og mannen kan fortsette å være homoseksuelt aktiv, såfremt han er diskret. Murray (1997, s. 16) viser til at «even frequent and recurrent homosexual behaviour does not matter in Islamic societies as long as a man continues his family line». Slik sett er menns seksuelle handlingsrom romsligere enn kvinners, som selv etter at de er gift utsettes for betydelig grad av sosial kontroll og krav om ærbarhet.

Reaksjoner fra private aktører

Gitt den betydelige sosiale stigmatiseringen av homoseksualitet og homofili i det algeriske samfunnet, er det lite rom for å eksponere en homofil identitet («komme ut av skapet») overfor familie og nettverk. Det at et familiemedlem står frem som homofil, vil svekke familiens omdømme og utsette familien for baksnakking, anklager og mulig sosial marginalisering. Selv om enkelte (særlig kvinnelige) familiemedlemmer kan ha en

⁴ Courtrays studie omhandler først og fremst Marokko, men den kulturelle konteksten og handlingsrommet for seksuelle minoriteter er mer eller mindre sammenfallende i de to landene.

forståelsesfull holdning overfor en homofil slektning, vil de færreste ønske å påføre familien uønsket oppmerksomhet og skam gjennom å stå offentlig frem som homofil.⁵

Det er ikke mulig å forutsi reaksjoner fra familiemedlemmer dersom en person står frem, eller eksponeres, som homofil i sitt nære familienettverk. Ifølge International HIV/AIDS Alliance (2005) kan eksempler på reaksjoner være:

- Sosial marginalisering og ekskludering (som for eksempel å holdes utenfor familiens sosiale liv ved besøk, feiringer, osv.)
- Isolasjon, begrensning på bevegelsesfrihet eller annen kontrollerende atferd fra familiens side
- Sårende språkbruk («du er ikke lenger min sønn», «du har brakt skam over familien»)
- Ulike tiltak for å endre oppførsel (for eksempel å sendes til en eksorsist for å drive ut «forbannelsen», eller til en psykolog som mener at homofili kan kureres)
- Press om å gifte seg, for å dekke over eller forebygge fremtidig skandale
- Bruk av fysisk vold⁶
- Brudd med familien (tidsbegrenset eller permanent)

Aktivisten Zouheir Djazeiri (pseudonym) i LGBT-organisasjonen Abu Nawas omtaler det å bli anholdt og/eller straffeforfulgt eller på annen måte eksponert for homoseksuelle handlinger som «en sosial død». Han forklarer at dersom man blir eksponert, blir man nødt til å dra fra hjemstedet, for å unngå at familien blir offer for en offentlig skandale (Daum 2014).

Det er likevel ikke gitt at familien reagerer på en slik måte dersom det kommer for dagen at et familiemedlem er homofil. Aktivisten Nabil, som intervjues i det franske magasinet *Regards* (Bourabaâ 2014), forteller at han etter et brudd med familien som følge av at han sto frem som homofil, i dag er forsonet med dem. Han legger imidlertid til at dette er uvanlig i en algerisk sammenheng.

Reaksjoner fra politi, andre myndighetspersoner og offentlige etater

Som tidligere nevnt, håndheves lovbestemmelsene som forbyr seksuelle relasjoner med en av samme kjønn sjelden i Algerie. Likevel har lovbestemmelsene innvirkning på forholdene for seksuelle minoriteter, fordi de kan hindre dem i å anmelde homofobisk motivert vold, overgrep og voldtekt, i frykt for å bli straffeforfulgt (UK Upper Tribunal 2013; U.S. Department of State 2014).

⁵ I en nordafrikansk sammenheng virker det som at det å komme ut av skapet ikke et spørsmål om enten-eller (enten helt ute av skapet, eller helt inne), men både-og. Selv-identifiserte homofile kan gjerne være åpne rundt egen legning overfor personer de har tillit til (nære venner eller kollegaer, kvinnelige familiemedlemmer, helsearbeidere, osv.), men sjeldnere i mer perifert nettverk og nær sagt aldri offentlig (Aswat, møte i Rabat juni 2014; Gourlay 2009; Hamza 2012, 2013).

⁶ Det er ikke kjent at homofile utsettes for æresdrap i Algerie. Aktivisten som intervjues av Daum (2014), og som har blitt eksponert på algerisk TV, opplyser på direkte spørsmål fra journalisten at han ikke frykter fysisk vold eller å bli drept, men at han frykter å bli eksponert overfor sin mor og sitt nærmiljø. Et sakkyndig vitne i en britisk rettssak (UK Upper Tribunal 2013), en fransk-algerisk aktivist som selv er homofil, opplyser at heller ikke han har hørt om æresdrap på homofile i en algerisk kontekst.

Ifølge et sakkyndig vitne i en dom fra en britisk domstol (Upper Tribunal 2013), er homofile ansett som «soft targets» av politiet og sikkerhetstjenesten. International HIV/AIDS Alliance (2005) går langt i å antyde at det særlig er «feminine» menn, transer og mannlige prostituerte som rammes, fordi disse er synlige og fordi de i sterkest grad utfordrer rådende normer for maskulinitet og således oppfattes som provoserende. Dette bekreftes av den algeriske LGBT-organisasjonen Abu Nawas (u.å.), som opplyser at denne gruppen utsettes for fysisk og verbal mishandling og nedverdiggende behandling, herunder såkalte «analtester», på politistasjoner og gendarmerier når de anholdes.⁷

Homofile og menn som har sex med menn kan videre møte ulike utfordringer i møte med helsevesenet, som mange unnlater å oppsøke i frykt for fordømmende holdninger. Dette er spesielt utfordrende i saker knyttet til seksuell helse og risikoatferd blant menn som har sex med menn (Abu Nawas u.å.).⁸

Interesseorganisasjoner og offentlig kjente homofile

Det finnes få, om noen, offentlig kjente homofile i Algerie som står frem med sitt ekte navn, men det finnes noen aktivister som har stått offentlig frem under pseudonym.

I 2012 publiserte journalisten og LGBT-aktivisten Zak Ostmane et manifest for avkriminalisering av homoseksualitet på Facebook. Manifestet ble en «snakkis» i Algerie, og førte til en debatt om loven. Mange algeriske og nordafrikanske intellektuelle og kulturpersonligheter støttet Ostmane, men innlegget fikk også mange kritiske kommentarer (Beya 2013).

Det finnes ingen offisielt registrert organisasjon som arbeider med rettighetene til seksuelle minoriteter i Algerie. Det finnes en del uregistrerte organisasjoner og løsere sammenslutninger, som blant annet Abu Nawas og Alouen. Disse organisasjonene er først og fremst aktive på internett og i ulike sosiale medier, og sender radioprogrammer gjennom YouTube og som podcast. Siden 2006 har Alouen hver 10. oktober organisert en LGBT-dag, hvor man tenner et symbolsk lys til støtte for seksuelle minoriteter.

Ifølge Bourabaâ (2014) får disse organisasjonene arbeide i fred, uten innblanding fra myndighetene, men det er lite trolig at organisasjonene ville fått tillatelse til å registrere seg som NGO hos myndighetene dersom de søkte.

I Nord-Afrika drives mye av arbeidet rettet mot menn som har sex med menn gjennom ulike hiv/aids-organisasjoner. I Algerie er særlig organisasjonen APCS (Association de protection contre le sida) viktig. Organisasjonen driver sentre hvor man kan få gratis hivtest og videre oppfølging i form av blant annet psykososialt arbeid og juridisk rådgivning for hiv-positive. APCS retter mye av sitt arbeid mot menn som har sex med menn, og driver blant annet

⁷ Bruken av slike tester, som (feilaktig) tar sikte på å fastslå en persons seksuelle atferd, er så langt Landinfo har kunnet bringe på det rene kun signalisert av LGBT-organisasjonen Abu Nawas, og ikke bekreftet av andre kilder i en algerisk kontekst. Slike undersøkelser er imidlertid dokumentert foretatt i andre land i Midtøsten, for eksempel i Libanon (HRW 2012). Abu Nawas opplyser heller ikke om eventuelt omfang av bruk av slike «tester» i Algerie.

⁸ Ifølge Abu Nawas (u.å.) formidler fortsatt en del forelesere på det medisinske fakultetet at homoseksualitet er en sykdom som kan kureres gjennom psykologisk behandling eller eksorsisme, til tross for at de vet at homoseksualitet ble fjernet fra Verdens helseorganisasjons liste over psykiske lidelser i 1991.

selvhjelpsgrupper som arbeider med selvfølelse og selvaksept hos menn som har sex med menn. Organisasjonen driver holdningsskapende arbeid, også overfor religiøse ledere (Gallardo, Castro & Le Gall 2012).

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) skal som faglig uavhengig enhet innhente og analysere informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Justis- og beredskapsdepartementet har behov for kunnskap om. Landinfos responser og temanotater er basert på opplysninger fra både åpne og anonyme kilder. Opplysningene er innsamlet og behandlet i henhold til kildekritiske standarder.

En respons er et svar på konkrete spørsmål som saksbehandlere i utlendingsforvaltningen har stilt Landinfo. Responser er ikke ment å være utfyllende redegjørelser for et tema, og kildegrunnlaget er ikke alltid like bredt som i våre temanotater. Responser er utarbeidet innenfor korte frister og inneholder gjerne lite bakgrunnsinformasjon.

Opplysningene som blir lagt fram i responsene, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos responser er heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som omtales.

Referanser

Skriftlige kilder

- Abu Nawas (u.å.). *Volet juridique*. Alger: Abu Nawas. Tilgjengelig fra <http://www.abunawasdz.org/volet-juridique/> [lastet ned 27. august 2014]
- Africagay (2012, juli). *Africagay contre le sida*. [Artikkelen er ikke lenger tilgjengelig på internett]
- Agsous, N. (2013, 22. oktober). Algérie: l'homosexualité, une lutte collective. *Huffington Post France*. Tilgjengelig fra http://www.huffingtonpost.fr/nadia-agsous/algerie-lhomosexualite-un_b_4136958.html [lastet ned 15. august 2014]
- Beya, O. (2013, 8. september). Premier manifeste public pour la dépénalisation de l'homosexualité en Algérie. *AlgerieFocus*. Tilgjengelig fra <http://www.algerie-focus.com/blog/2013/09/algerie-premier-manifeste-pour-la-depenalisation-de-homosexualite/> [lastet ned 15. august 2014]
- Bourabaâ, A. (2014, 11. mars). En Algérie, l'éclosion du mouvement LGBT. *Regards*. Tilgjengelig fra <http://www.regards.fr/societe/en-algerie-l-eclosion-du-mouvement,7547> [lastet ned 27. august 2014]
- Code pénal (2005). Tilgjengelig fra http://www.droit.mjustice.dz/legisl_fr_de_06_au_juil_08/code_penal_avec_mod_06.pdf [lastet ned 27. august 2014]
- Courtray, F. (1998). La loi du silence. De l'homosexualité en milieu urbain au Maroc. *Gradhiva - Revue d'Anthropologie et d'Histoire des Arts*, 23, 109-119.
- Daum, P. (2014, august). Homosexualité, ou la «mort sociale». *Le Monde Diplomatique*. Tilgjengelig fra <http://www.monde-diplomatique.fr/2014/08/DAUM/50681> [lastet ned 27. august 2014]
- Gallardo, L.T., Castro, D. R. & Le Gall, J.M. (2012, september). *Lutte contre le sida et homosexualité en Afrique francophone*. Paris, Sidaction & Aides. Tilgjengelig fra <http://www.aides.org/download.php?filepath=/sites/default/files/doc/Etude-HSH-Afrique.pdf> [lastet ned 3. september 2014]
- Gourlay, D. (2009, 7. april). L'homosexualité en Algérie. *El Watan*. Tilgjengelig via http://www.algerie-actualites.com/article.php?id_article=9079 [lastet ned 27. august 2014]

Respons **Algerie: Forhold for homofile menn**

- Hamza, A. (2012, 10. oktober). Les homosexuels algériens veulent entrer dans la lumière. *France24*. Tilgjengelig fra http://www.france24.com/fr/20121009-algerie-homosexualite-tenten-lgbt-algeriens-veulent-entrer-lumiere/#.?&_suid=1409816851361008301264104084804 [lastet ned 3. september 2014]
- Hamza, A. (2013, 11. oktober). Homosexualité en Algérie. «Je reste célibataire pour ne pas souffrir». *France24*. Tilgjengelig fra http://www.france24.com/fr/20131009-homosexualite-algerie-j-ai-choisi-rester-celibataire-pas-souffrir-tenten-lgbt-droits/#.?&_suid=140809448039104979226929575335 [lastet ned 15. august 2014]
- HRW, dvs. Human Rights Watch (2012, 10. august). *Lebanon: Stop "Tests of Shame"*. Beirut: HRW. Tilgjengelig fra <http://www.hrw.org/news/2012/08/10/lebanon-stop-tests-shame> [lastet ned 26. august 2014]
- International HIV/AIDS Alliance (2005). *Rapid Situation analysis of men who have sex with men in the Maghreb and Lebanon*. Hove: International HIV/AIDS Alliance. Tilgjengelig fra <http://www.eldis.org/vfile/upload/1/document/0708/DOC20385.pdf> [lastet ned 28. juli 2014]
- Murray, S. O. (1997). The Will Not to Know: Islamic Accommodations of Male Homosexuality. I: Murray S. O. & Roscoe, W. (Red.), *Islamic Homosexualities. Culture, History, and Literature*. New York & London: New York University Press, 14-54.
- U.S. Department of State (2014, 27. februar). *2013 Country Reports on Human Rights Practices – Algeria*. Washington DC: U.S. Department of State. Tilgjengelig via Refworld <http://www.refworld.org/country,...DZA,,53284b6ab,0.html> [lastet ned 27. august 2014]
- UK Upper Tribunal, Immigration and Asylum Chamber (2013, 28. mars). *OO (gay men: risk) Algeria v. Secretary of State for the Home Department*. Leicester: UK Upper Tribunal. Tilgjengelig via Refworld <http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain?page=country&docid=5163f5154&skip=0&coi=DZA&querysi=00063&searchin=fulltext&sort=date> [lastet ned 26. august 2014]

Muntlige kilder

- Aswat (LGTB-organisasjon). Møte i Rabat, juni 2014.

© Landinfo 2014

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarframstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.